

บรรณานุกรม

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2540). **แผนปฏิบัติการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแห่งชาติ**. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- (2550). “อนาคตของการท่องเที่ยว”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.tat.or.th> (29 กันยายน 2551).
- จิราเจตน์ อุดมศรี. (2547). **รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน: กรณีศึกษา ตำบลโป่งน้ำร้อน อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี**. การค้นคว้าแบบอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จิรพร ศรีวัฒนานุกุลกิจ. (2544). **การท่องเที่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในชุมชนชาวเขา**. สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชยันต์ วรรณะภูติ (2538). “บทนำ”. **เวทีผู้ถูกนำเที่ยว**, สถาบันวิจัยสังคม: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชยาภรณ์ ชื่นรุ่งโรจน์. (2537). **การวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยว**. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2537). **เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ชูสิทธิ์ ชูชาติ และคณะ. (2544). **รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตลุ่มแม่น้ำวาง**. รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์. เชียงใหม่: โครงการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.
- (2548). **คู่มือการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ**. โปรแกรมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- เดชา ไต้สูงเนิน. (2543). **การบริหารจัดการการท่องเที่ยวเกษตร: กรณีศึกษา บ้านม่วงคำ ตำบลโป่งแยง อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่**. รายงานการค้นคว้าแบบอิสระเชิงวิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. (2536). **ท่องเที่ยวบุญบังไฟในอีสาน: บุญบังไฟต้องรับใช้ชาวไร่ชาวนาไม่ใช่ว่าจะรับใช้บุญบังไฟ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มติชน.
- (2539). **สังคมไทยในกระแสการเปลี่ยนแปลง**. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการเผยแพร่และส่งเสริมงานพัฒนา (ศสพ.).

- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2542). การวางแผนการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประกอบศิริ กักดีพินิจ. (2545). “ศักยภาพการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและชุมชนริมกว๊านพะเยา.” การค้นคว้าแบบอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประสาน ตั้งสิกบุตร. (2545). เอกสารประกอบการสอน กระบวนวิชา 072701 การจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม. สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปฐพี อาคมานนท์ มอนซอน, สุบรรณ พันธ์วิลาส, วิลาสินี วงศ์ประเสริฐ และคณะ. (2535). โครงการศึกษาผลกระทบของการท่องเที่ยวเดินป่าต่อสภาพแวดล้อมและประชาชนในท้องถิ่น. รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ผ่องพันธ์ มณีรัตน์. (2521). การเปลี่ยนแปลงทางสังคม และวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กราเดช พยัควิเชียร. (2539). “ความสามารถในการรองรับ” (Carrying Capacity) เพื่อดำเนินการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่ต้องให้ความสำคัญในปัจจุบัน”. จุลสารการท่องเที่ยว, เมษายน-มิถุนายน
- มนัส สุวรรณ และคณะ. (2541). รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรการท่องเที่ยวในพื้นที่อนุรักษ์ (เชียงใหม่): บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มนัส สุวรรณ. (2538). นิเวศวิทยากับการพัฒนาเศรษฐกิจ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- (2539). นิเวศวิทยาของมนุษย์ (Human Ecology). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์.
- (2544). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์.
- (2549). การจัดการสิ่งแวดล้อม: หลักการและแนวคิด. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์.
- มูลนิธิโครงการหลวง. (2551). “ชาวเขาผ่านมูเซอในพื้นที่โครงการหลวง”. วารสารโครงการหลวง, ปีที่ 2 เล่มที่ 2. เมษายน – มิถุนายน.

- ยศ สันตสมบัติ. (2544). การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. รายงานการวิจัยในโครงการ BRT 2544. ศูนย์ศึกษาความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ยุวัฒน์ วุฒิเมธี. (2537). การพัฒนาชนบท. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- รัชนิกร เศรษฐ์. (2528). สังคมวิทยาชนบท. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วนิดา แคนโพธิ์. (2539). การเปลี่ยนแปลงสู่ระบบการผลิตแบบอุตสาหกรรมในครัวเรือนในชุมชนชนบท. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการศึกษานอกระบบ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิสุทธิ ไบไม้. (2538). สถานภาพความหลากหลายทางชีวภาพในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- สถานีวิจัยเกษตรหลวงอ่างขาง. (2550). ข้อมูลสถิติจำนวนนักท่องเที่ยว ปี พ.ศ. 2550. อําเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่
- สถาบันนโยบายศึกษา. (2539). คู่มือแนวทางการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมทางสังคม. กรุงเทพฯ: สำนักนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม.
- สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. (2539). โครงการดำเนินการเพื่อกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวเพื่อรักษาระบบนิเวศ. เอกสารประกอบการประชุมระดมความคิดเห็น ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ.
- สมาคมวิจัยเชิงคุณภาพแห่งประเทศไทย ร่วมกับ สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2538). การวิจัยเชิงคุณภาพกับการศึกษาผลกระทบทางสังคมและวัฒนธรรมของโครงการพัฒนา. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- สมหมาย ชินนาค. (2541). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเกี่ยวกับปัญหาและผลกระทบต่อชุมชนด้านการผลิตซ้ำอุดมการณ์ชายเป็นใหญ่ผ่านพิธีกรรมความเชื่อ กรณีศึกษา: พิธีกรรมความเชื่อเรื่อง ผีปะกำ ของชาวไทย-กวย (ส่วย) เลียงซ่าง จังหวัดสุรินทร์. โครงการฝึกอบรมนักวิจัยด้านสตรีศึกษา รุ่นที่สาม พ.ศ. 2539-2540 ศูนย์สตรีศึกษา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุพล ศิริพรรณพร. (2538). การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว: กรณีศึกษาบริเวณชายฝั่งทะเลเมืองระยอง. การค้นคว้าอิสระวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาภูมิศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุพิศรา สุภาพ. (2545). สังคมวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 15 กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุภางค์ จันทวานิช. (2535). วิจัยเชิงคุณภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรเชษฐ เวชชพิทักษ์. (2533). รากฐานแห่งชีวิต. สถาบันพัฒนาชุมชน สำนักพิมพ์หมู่บ้าน.

สุรีย์ บุญญานุพงษ์. (2539). ผลกระทบจากการส่งเสริมการท่องเที่ยว: ศึกษากรณีจังหวัดแม่ฮ่องสอน. สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สร้อยดี อาสาสรรพกิจ. (2542). การศึกษาเพื่อหาปัจจัยในการกำหนดความพร้อมของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวเชิงนิเวศในภาคเหนือตอนบน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อุทยานแห่งชาติ สุเทพ-ปุย. (2550). “โครงการศึกษาขีดความสามารถในการรองรับได้ของพื้นที่อุทยานแห่งชาติ สุเทพ-ปุย จังหวัดเชียงใหม่”. รายงานฉบับสุดท้าย. เชียงใหม่: [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา www.dnp.go.th/NPRD/detailproject/data/doisuthep (10 สิงหาคม /2550).

อนรรักษ์ ปัญญาวัฒน์. (2542). เอกสารคำสอนกระบวนวิชาชุมชนทรัพยากรและการพัฒนาสิ่งแวดล้อม. สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม. บัณฑิตศึกษาสถาน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

----- (2542). การวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม: การเรียนรู้ร่วมกับชุมชนเครือข่ายงานวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏ. สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ .

Mathieson, Alister and Well, Geoffrey. (1982). **Tourism: Economic, Physical and Social Impact**. New York: Longman Inc.

Mill, R.C. (1990). **Tourism: The International Business**. New Jersey: Prentice-Hall, Inc.

Noronha Raymond. (1979). **Social and Cultural Dimension of Tourism**. World Bank Staff Working paper No. 326 (April).

Pizam, A. (1978). “Tourism’s Impact: The Social Costs to the Destination Community as perceived by Its Residents”, **Journal of Travel Research**, 16(4).

Plog, Stanley C. (1974). "Why Destination Areas Rise and Fall in Popularity", **The Cornell Hotel and Restaurant Administration Quarterly**, 14 (February).

Report of a Workshop on Tourism, held in Manila, Philippines. (1980). **Third World Tourism**. Edits by Ron O'Grady.

Santos, Jaimes S. Delos. (1982). "The Economic and Social Impact of Tourism Development", **Social and Economic Impact of Tourism**. Edits by Hawkins, Donald E. Tokyo: Asian Productivity Organization.

Wood, R.E. (1994). "Ethic Tourism, the State and Cultural Change in Southeast Asia", **Annals of Tourism Research**. Pergamon Press. (11).



ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved